

[Chr. Nielsen.]

man ikke har villet bøje sig herfor, kan jeg ikke medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Finansministeren (H. C. Hansen):

Jeg takker de Ordførere, der har givet Lovforslaget deres Tilslutning, og jeg takker de ærede Medlemmer Hr. Jørgen Jørgensen og Hr. Gudiksen for deres venlige Tillægsbemærkninger om noget, de kaldte Smidighed, og som nu engang maa siges at være fornødent, hvis 4 Partier, der sætter sig sammen, skal blive enige og naa et Resultat.

Det ærede Medlem Hr. Bækgaard, forstod jeg, gik til Gennemførelse af dette Lovforslag med megen Sorg i sit Sind. Jeg vil ikke paastaa, at der er noget Parti, der ligefrem har rejst sig op ved Partimøderne og raabt Hurra af lutter Glæde og Begejstring, og jeg skal derfor heller ikke opfordre det ærede Medlem Hr. Bækgaard, hvis Temperament i sig selv næppe opfordrer ham til det, til at henfalde til en saadan Begejstring ved denne Lejlighed. Det, der er Tale om, er, at de 4 Partier, der har villet være med til et Stykke sagligt Arbejde for at naa et Resultat, har bøjet Synspunkter og Meninger mod hinanden og er naaet til det Resultat, som her foreligger.

De Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Bækgaard gjorde om, at man svækker Fortagsomheden ved nye Skatter skal jeg ikke komme meget ind paa, for de Ord er sagt, tror jeg, hver eneste Gang der i denne Rigsdag har været et Forslag om direkte Skat til Behandling, og Fortagsomheden har dog stadig væk visse Muligheder herhjemme. Jeg skal være den sidste til at bestride, at der, saaledes som Indtægtsforholdene og Pengeværdien har udviklet sig gennem de seneste Aar, er et absolut og afgørende Behov for en Ændring af vor Skattelovgivning, og at det derfor ogsaa er nødvendigt, at Skattekommissionen naar til Ende med sit Arbejde i indeværende Aar. Jeg vil gerne sætte en Streg under, at jeg for mit eget Vedkommende har lagt overordentlig megen Vægt paa at bede mine Embedsmænd om at forcere Skattekommissionens Arbejde mest muligt, og jeg er tilbøjelig til at tro, at de Medlemmer af dette høje Ting, der er Medlemmer af Skattekommissionen, vil være enig med mig i den Opfattelse, at der ligger et meget betydeligt Arbejdsstof paa Skattekommissionens Bord i Øjeblikket, og at der arbejdes intensivt for at naa til Ende med de store Spørgsmaal, som foreligger. Jeg vilde være meget ked

af, om Skattekommissionens Arbejde skulde trække saa længe ude, at vi blev nødsaget til en stumpvis Ændring af de Regler, som det efterhaanden er aabenbart maa rettes i vor Skattelovgivning. Det eneste rimelige vil være, at vi naar frem til en virkelig gennemgribende Revision, som kan foretages paa een Gang, fremfor at vi skal vælge den mere tilfældige, stumpvise Vej.

I Forbindelse med de Betragtninger, der er anført vedrørende Skattebyrden — det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen var stærkt inde paa det —, vil jeg understrege, at det dog i hvert Fald stadig er saaledes, som det ærede Medlem ogsaa selv gjorde opmærksom paa, at den gældende Fradragsbestemmelse betyder, at de højeste og de højere Indtægter slipper lempeligere, at Progressionen for hurtigt standser. Det er nemlig ikke urigtigt, som det ærede Medlem selv fremhævede, at for dem, som har de store Indtægter, i hvert Fald for dem, der har en vis Stabilitet i deres Indtægt, naar Beskatningen som Regel ikke over de 50 pCt. i Kraft af Fradragsreglen. Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen gjorde den Bemærkning, at hvis jeg i en Ferie gik ud paa Arbejdspladser og andre Steder, vilde jeg høre mange Bemærkninger, som kunde give mig et Indtryk af, hvorledes man vurderer Skattebyrden i Øjeblikket. Jeg skal dertil sige, at jeg behøver saamænd ikke ligefrem at tage Ferie for at høre Bemærkninger om Skatterne. Det har jeg virkelig megen Lejlighed til. Folk har en udstrakt Tilbøjelighed til, naar de hører, at der er noget i Retning af en Finansminister i Nærheden, at gøre Bemærkninger, der sjældent savner noget i Tydelighed og sjældent lader noget være skjult med Hensyn til de paagældendes Syn paa Beskatningen og dens Omfang. Heroverfor maa man efterhaanden — det tror jeg baade det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen og det ærede Medlem Hr. Bækgaard i sin Sorgmodighed vil forstaa — ruste sig med en vis, jeg havde nær sagt Kølighed, for naar det ligger saaledes, som det gør i Øjeblikket, at der er vedtaget nye Udgiftslove til et Beløb af 158 Mill. Kr., kan det ikke nytte noget, at man bare skyder paa Pianisten, for han gør sit bedste. Det kan ikke nytte, at man siger, at nu kommer Finansministeren og forlanger nye Skatter, for naar baade dette høje Tings og det andet høje Tings Medlemmer — maaske med Sorg i Sind for disse Vedkommende — har stemt for disse Udgiftslove, der kræver de meget betydelige Beløb, saa maa jeg appellere til det Synspunkt, som det ærede